

for øvrigt ikke tror er til Stede ved nogen af disse Baner, ikke have noget imod dem at erindre. Det er netop kun, fordi de kræve større eller mindre Tilskud fra Statens Side, at der er opstaaet Betænklichkeiten hos Regeringen. Jeg forudsætter imidlertid Muligheden af, at ærede Medlemmer ville sige som saa: Ja, naar vi skulle tage Ændringsforslagene om Tilskud tilbage, saa lad os ogsaa tage Forslagene om de paagældende Linier tilbage for at tage det hele under samlet Overvejelse. Det skal jeg selvfølgelig ikke indvende noget imod, men logisk og korrekt er det sikkert at fordele Rollerne saaledes, at jeg kun anmoder om Tilbagetagelse af de Forslag, jeg først nævnedes, og ganske henstiller til Udvalgets egen Overvejelse, om det saa som Følge deraf vil tage de øvrige Forslag tilbage. Det er Numrene 27, 28, 33, 34, 35, 49 og 50, samt muligvis Nr. 5, der vedrører Forslaget om at føre den midtjydske Længdebane over Filskov i Stedet for over Sønder Omme, et Forslag, jeg i og for sig ikke har noget at indvende imod, for saa vidt som det medfører en bedre Retning for den gennemgaaende Trafik, idet man undgaar Bugten om ad Sønder Omme, men jeg forudsætter jo, at mange af dem, som have været med til at stille dette Forslag, kun ere gaaede bort fra Sønder Omme, fordi de stole paa saa at faa den foreslaaede Statsbane eller dog en Privatbane fra Grindsted over Sønder Omme til Troldhede, eventuelt endog til Videbæk. Naar jeg altsaa anmoder Udvalget om at tage Forslaget derom tilbage, indser jeg vel, at det ligger nær, at man ønsker fra den anden Side ogsaa at tage dette Forslag under Nr. 5, hvortil hører Nr. 17, tilbage.

Ogsaa om de af mange forskellige Mindretal stillede mange Forslag ønsker jeg at gøre en almindelig Bemærkning, inden jeg gaar over til de enkelte Forslag, den nemlig, at de Herrer jo ville forstaa og forhaabentlig finde sig i, at jeg ikke vil kunne tiltræde dem. For deres Vedkommende, der ikke alt ere begrundede, skal jeg tage ethvert Forbehold med Hensyn til, hvad der muligvis maatte fremkomme fra Forslagsstillernes Side, naar de efter mig faa Ordet. Jeg skal ikke være døv for, hvad de maatte have at an-

bringe, men i sin store Helhed ville de Herrer forstaa, at naar Regeringen i sit Forslag har strakt sig saa langt, som den har ment det rigtigt, og naar den i saa Henseende jo ikke har staaet paa bar Bund, men har haft den aarelange Overvejelse at støtte sig til, som disse Spørgsmaal have været Genstand for i Jernbanelkommissionen, er der ikke synderlig Tilbøjelighed hos den til at gaa videre. Naar man staaer overfor Ønsker, der fremtræde med saa stor en Styrke, som Tilfældet er med de Forslag, jeg har omtalt, dem, der støttes af hele Udvalget eller store Flertal indenfor Udvalget, kan man komme til at bøje af derfor og gaa videre, end man strengt taget finder ønskeligt, men overfor Forslag, der kun bæres frem af enkelte Medlemmer eller ganske smaa Mindretal, staaer man jo noget anderledes. Jeg maa da ogsaa i saa Henseende gentage, hvad jeg allerede i Fjor udtalte, at det er jo dog ikke alle Dages Ende, der indtræder, naar denne Serie Baner er ført igennem. Efter Regeringens Forslag vil det jo tage 15—16 Aar, inden vi faa fordøjet disse, men de fleste af os leve vel nok den Tid til Ende, og saa ville vi sikkert allerede inden den Tid staa overfor en ny Serie, hvoriblandt jo da de enkelte Medlemmer kunne vente at se deres Baneønsker tagne med. Thi selvfølgelig falder det mig ikke ind at bestride, at der blandt de Mindretalsforslag, som jeg her paa Forhaand har udtalt mig imod, findes adskillige, som der er al Grund til at tro i Fremtiden ville vise sig at have et saa fornøftigt Indhold, at man vil tage dem med, naar man først har faaet det gennemført, som man her er enig om, fra de fleste Sider i alt Fald, at anse for vigtigere.

Jeg vender mig da til de enkelte Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 om at føre Give—Herning Banen over Thyregod i Stedet for længere mod Syd kan jeg tiltræde. Ligeledes Ændringsforslag Nr. 2 om at føre Jernbanen fra Vigerslev til Køge nærmere til Greve end oprindeligt paatænkt. Jeg noterer det ærede Udvalgs Bemærkning i Betænkningen: saa nær som muligt, d. v. s. saa nær som Terrainet tillader det. Der ligger nemlig foran Greve en stor Bakke, som det ikke vilde være økonomisk rigtigt at skære igennem.